

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 752/2016
29.03.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., против туженог ББ ДОО из ..., чији су пуномоћници Бранислав Глогоњац и Александар Петровић, адвокати из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ. 81/15 од 15.01.2016. године, у седници од 29.03.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ. 81/15 од 15.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ. 109/15 од 18.06.2015. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да јој накнади нематеријалну штету због повреде части и угледа услед повреде права на лични запис у износу од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке тужиле је обавезана да туженом накнади парничне трошкове у износу од 184.025,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ. 81/15 од 15.01.2016. године, ставом првим изреке делимично је одбијена као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде тако што је тужиле обавезана да туженом накнади парничне трошкове у износу од 118.400,00 динара, док је преко тог износа па до износа досуђеног првостепеном пресудом захтев туженог за трошкове поступка одбијен као неоснован.

Против другостепене пресуде, тужиле је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“

72/11, 55/14) који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11), и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужбом од 25.10.2010. године тужила је тражила да јој тужени исплати део добити у износу од 700.000,00 динара и да јој накнади нематеријалну штету због претрпљених душевних болова у износу од 550.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом. Тужбени захтев за накнаду материјалне штете на име остварене добити повучен је на рочишту 29.05.2013. године. Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ. 300/10 од 16.06.2014. године ставом трећим изреке правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиле за накнаду нематеријалне штете за износ од 450.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Побијаном другостепеном пресудом потврђена је првостепена пресуда којом је одбијен тужбени захтев тужиле за накнаду нематеријалне штете у износу од 100.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Утврђено је да није дошло до повреде информације из тужилиног приватног живота, односно лично писаног записа, у смислу члана 43. став 1. тада важећег Закона о јавном информисању (43/03... 71/09), па нема законских услова за досуђивање накнаде нематеријалне штете у смислу члана 200. став 1. Закона о облигационим односима.

С обзиром да је чланом 89. став 6. тада важећег Закона о јавном информисању у поступку за накнаду штете прописан само краћи рок за изјављивање ревизије од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде, на дозвољеност ревизије примењују се остале опште одредбе о дозвољености ревизије у имовинскоправним споровима.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора од 100.000,00 динара, која је унета у увод првостепене и другостепене пресуде, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиле није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић